

Ministeriet for at give en Enke, der havde mistet sin Obligation, samme tilbage, ikke fortjener nogen Dabel. Det stiller sig for mig saaledes, at jeg ikke kan tænke mig nogen anden Form, under hvilken det var muligt, at denne Enke kunde komme til sine Penge igjen, end den, der er brugt. For at sikke sig yderligere har Ministeriet udstedt Proclama og indkaldt Obligationen, og sagt, at for den usandsynlige Muligheds Skyld, at der skulde melde sig nogen anden Eier til Obligationen, kunde Enken, der havde indleveret den, ikke disponere over Kapitalen i fulde 20 Aar; og er man paa den anden Side gaaet ud fra, at naar Obligationen er opsagt, kan Vedkommende ikke, hvis en anden Eier skulde melde sig, gjøre Fordring paa Renterne af den opsagte Obligation, og derfor har man troet, at man kunde uden Risiko udbetale Renterne halvaarlig til Enken. Jeg skjønner ikke, at der er Anledning til derover at udtale nogen Dabel; jeg har ikke kunnet finde nogen anden Fremgangsmaade, der kunde anvendes af Ministeriet, hvis det havde til Hensigt at skaffe Enken engang i Tiden hendes Kapital igjen. Jeg skal ikke gaae ind paa det andet Spørgsmaal, der ikke er berørt af den meget ærede Ordfører, og som jeg egentlig troer er det, Dvæstionen dreier sig om, at nemlig disse 400 Rd., idet de ere opsagte, ere henlagte under den saakaldte indisponible Kassebeholdning. Jeg skal ikke videre gaae ind paa dette Spørgsmaal; jeg skal blot med Hensyn til den indisponible Kassebeholdning gjøre opmærksom paa, at den er en Regnskabsindretning, en Bequemmelighed med Hensyn til Regnskabet, der blev indført ved Statsbogholderiets Stiftelse, og at dette Spørgsmaal i den første Revisionsberetning fra 1850—51 er blevet meget vidtløftig debatteret, og i dette første Statsregnskab er udtrykkelig blevet anført, hvormegent der af Kassebeholdningen var indisponibelt, eller med andre Ord, hvor stort et Beløb der var anvist af de bevilgede Summer, som ikke var udbetalt, fordi de vedkommende Creditorer ikke havde meldt sig. Den hele Sag er en administrativ Sag, som forsaavidt har sin Oprindelse fra Bequemmelighedshensynet, fra den hele Maade, hvorpaa Regnskabet føres; og jeg

har i det Mindste opfattet det saaledes, at den egentlige Hensigt med at faae udtalt denne Dabel er at faae disse 400 Rd. overførte fra den indisponible Kassebeholdning til den disponible, eller med andre Ord, at den indisponible Kassebeholdning hæves. Jeg skal derfor ikke gaae videre ind paa Spørgsmaalet; men jeg har kun udtrykkelig villet gjøre opmærksom paa, at der ved denne Indstilling, hvad enten man antager Udvalgets Forslag eller mit Underændringsforslag, aldeles Intet er berørt med Hensyn til Spørgsmaalet om den indisponible Kassebeholdning.

Formanden: Den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Wessely) tager altsaa sit Forslag under XXII. tilbage; jeg veed ikke, om Nogen optager det; (Ophold) det er altsaa bortfaldet. Fremdeles opgiver den samme Landsthingsmand den under XXI. foreslaaede særlige Afstemning; hvis heller ikke Nogen optager dette Forslag, er det bortfaldet.

Ordføreren: Grunden, hvorfor jeg ikke nævnte denne Side af Sagen, er, at det efter min Mening ikke angaaer en Feil, men tværtimod et Overmaal af Correcthed. Da det som sagt altid maatte forudsættes som muligt, at Nogen i disse 20 Aar kunde melde sig, anvistes Obligationernes Beløb med 400 Rd., som altsaa ved Regnskabsaarets Udløb gik over til den indisponible Deel af Kassebeholdningen. Dette vilde medføre et Rentetab — og det vil erindres, at man tilfaldt har trukket sig tilbage indenfor denne Forstandning — hvis de vare indisponible i den Forstand, at de skulde ligge aldeles frugtesløse — men herom kan der naturligvis ikke være Tale. Jeg troer nu vel, at man kunde have forsvaret det for Gud og sin Samvittighed, om man havde ladet det komme an paa, at Staten i Løbet af de 20 Aar nok vil være i Besiddelse af de 400 Rd., hvis nogen dertil Berettiget skulde melde sig, og altsaa have ventet med at udstede en Anviisning, naar dette maatte skee. Nu har man strax anvist Beløbet, hvilket, som sagt, er et Overmaal af Correcthed, men jeg finder ingen Anledning til at bestride, at man maa kunne udstede Anviisning paa Kas-